

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Exagerats

Pots començar de la manera següent: "Si jo fos escultor..." i utilitzar l'exageració i la ironia. Ho diu Enric Casasses per començar el nou assaig de l'Eloy Fernández

Porta *L'art de fer-ne un gra massa*. Just aquest dissabte el poeta presentarà el seu darrer poemari, *El nus la flor*, a la llibreria La Calders de Barcelona amb recital inclòs. I l'assagista, la setmana vinent, el seu a la Fundació Tàpies acompanyat de l'Oriol Vilanova, l'artista que li fa de motor per a la seva història cultural de la saforologia. Vilanova va exposar a la Tàpies *Diumenge*, una mostra de 27.000 postals de tota mena i condició, un afany de col·leccionista esdevingut obra d'art. Potser en podríem dir, mal dit, una mena de síndrome de Diògenes amb les postals. En parla també de Diògenes Casasses, per bé que més obsedit per la veritat. Una veritat que només s'aventuren a dir els poetes. I Casasses, que ha fet una altra brillant història d'amor que es pot llegir també com una investigació del funcionament del cervell humà i de l'ànima, diu això tan bonic de "Com més

Mirem la vida amb aquestes ulleres saforològiques que ens augmentin l'autoestima

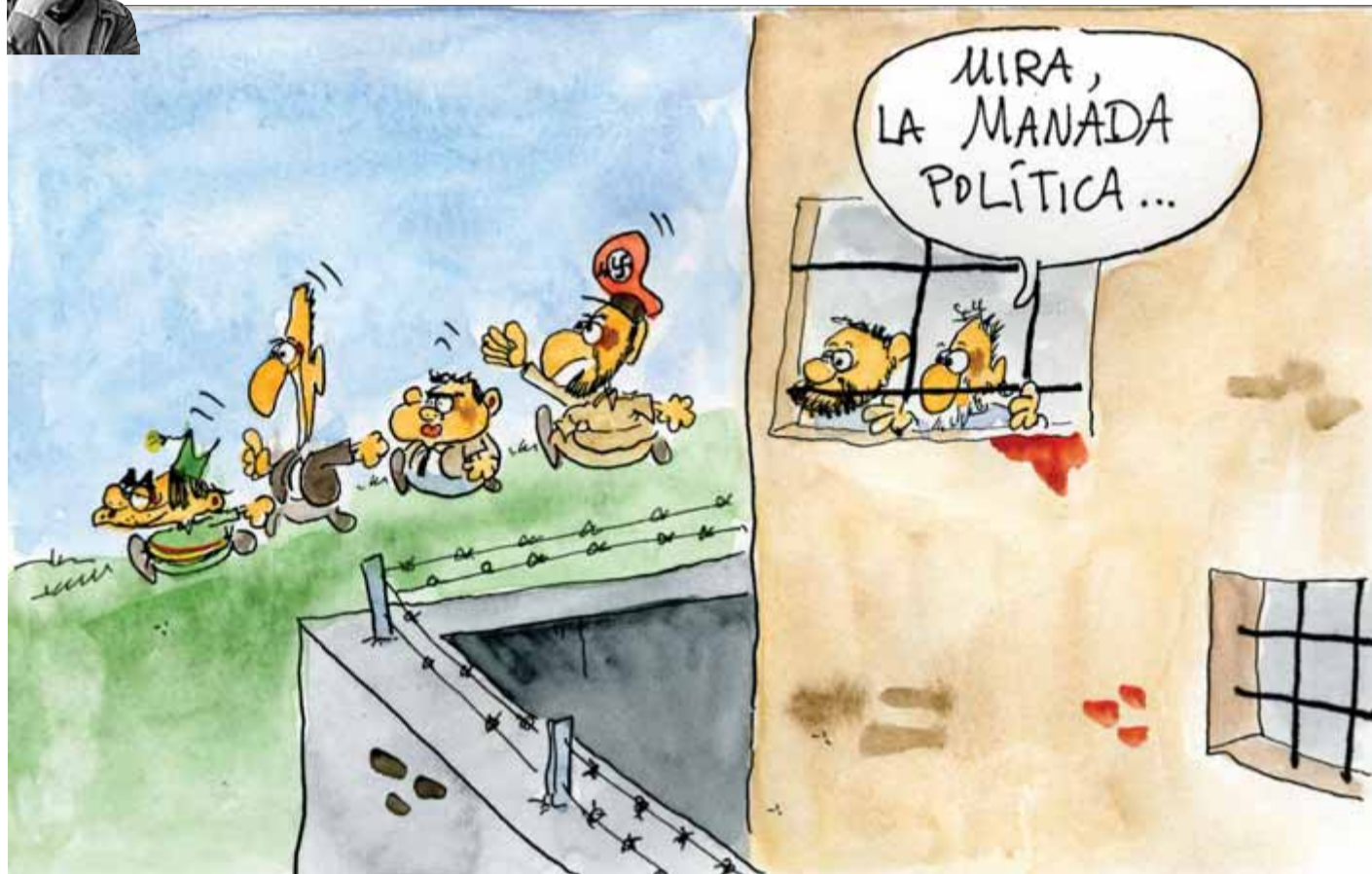
m'estrenys, més m'eixampla". Una nova versió del T'hi sé, un missatge d'amor permanent, constant, immortal. Ho té això l'amor, o l'enamorament, que possiblement ens fa veure en l'altre allò que només l'enamorat veu, i exagerem virtuts i condicions, bellesa i intel·ligència de l'ésser estimat. I de l'exageració, de l'excés de la safor, com explica Fernández Porta que en diuen a terres de Ponent, vivim. De fet posats a fer-ne una teoria pujolsiana, no és que els catalans ho tindrem tot pagat quan anem pel món, sinó que qui si no nosaltres, els catalans, que a la recerca d'una llengua estàndard, hem arraconat en excés les variants del català, podria haver previst una victòria de Donald Trump? L'Eloy elabora teoria i repensa quin mal o com ha acabat conformant la cultura catalana, el centralisme barceloní, i no només, perquè ja deia Valentí Almirall que "l'exageració és el vici més funest que se'ns ha encomanat".

Però aboquem-nos al vici de l'exageració! Mirem la vida amb aquestes ulleres saforològiques que ens augmentin l'autoestima, com quan vivim enamorats. I és que com canta Casasses: "Tot sol caus al caos, tu, ego, prò jo, sense l'ego, plego."

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El tren de la bruixa

La revista *L'Avenç* d'aquest mes porta adjunt un llibret de Julià Guillamon que es titula *El tren de la bruixa*. Complementa *El barri de la Plata*, la narració basada en fets de la seva vida que va publicar fa un temps. Julià Guillamon, crític literari i escriptor, és deu anys més jove que jo. Són pocs? Són molts? No tants perquè no haguem de tenir punts biogràfics comuns. En tenim? Fins ara no n'havia detectat: ell és fill de família bilingüe, amb pare torero vingut del País Valencià de parla castellana; habitant del barri de la Plata, lloc de fronteres indecises situat al Poblenou de Barcelona que va acollir gent de la mateixa procedència; estiujant a Arbúcies, on no se m'hi ha perdut res, vacacionalment parlant; resident a Gràcia, barri de Barcelona que procuro evitar perquè, fesomia per fesomia, en tinc prou amb la de la meua ciutat, que és idèntica; freqüentador de bars, llocs i ambients on no m'he introduït ni de lluny... No ens hem trobat mai enlloc.

Els cuplets ja són una altra cosa. A casa jo també havia escoltat, en disc, els de la maonesa Pilar Alonso, can-

“ Julià Guillamon va completant els seus records de joventut

tats per ella o versionats per Guillermina Motta o Núria Feliu. Me'ls sé gairebé tots de memòria. En Guillamon els ha traspassat al seu fill. Jo no vaig gosar amb els meus, i en Guillamon fa que ara ho lamenti. Podria haver fet que compaginessin Nirvana amb la Marieta de l'ull viu. En canvi, els vaig inculcar i els llegaré el *Cançonet de Nadal* que vaig heretar del pare. En algun lloc, potser en un article a *La Vanguardia*, Guillamon explicava que es va introduir al català amb aquest petit llibre de nades, editat pel Foment de Pietat, que la seva mare atresorava. En tinc dos exemplars atroti-

nats que ara per Nadal trauré com cada any del calaix on els guardo. Les nades es canten quan ets petit o quan ets gran. Al tren de la bruixa s'hi puja a les mateixes edats extremes. Hi ha una època vital intermèdia, no necessàriament la més feliç, que fa que t'abstinguis de moltes coses. El tren de la bruixa d'en Guillamon és el meu, el que fa rodar Aurelio Quirós. Havia conegut el seu pare quan era qui conduïa la màquina i ell feia companyia a la mare a la taquilla. Més tard va passar a controlar l'entrada. Ara és clavat al pare i fa la seva funció. Més enllà, a la fira, hi ha el *làtigo*, els cotxes de xoc... En Guillamon calcula com són d'antigues aquestes atraccions pintades i repintades i mil vegades traginades, muntades i desmuntades. N'hi ha per quedar parat. Un dia d'aquest any, contemplava el tren de la bruixa. Uns amics tan rodats i repintats com jo em van preguntar: "T'animes a pujar-hi?" Ens vam animar.

En una altra cosa coincidim Julià Guillamon i jo: aprofitem l'espai que els respectius diaris ens cedeixen per introduir-hi i fixar-hi records.